

Abaliget-Husztót, 1903. május 2. – Budapest, 1970. február

Apja vasúti pályaoőr volt. Az elemi iskola hat osztálya után két középiskolai osztályt végzett, majd vasesztergályos lett. A Hammaerli Gépgyárban állt munkába. 1918-tól az ifjúsági mozgalom résztvevője, majd 1922-ben belépett a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba. 1922-ben a Magyarországi Vas- és Fémmunkások Központi Szövetsége segítségével – amelynek 1919-től volt a tagja – Budapestre került. Az Egyesült Izzóban helyezkedett el, 1924-től bizalmi, 1928-ban elbocsátották, ezt követően különböző üzemekben dolgozott. 1936-tól 1942-ig bizalmi, majd vezető bizalmi a Ganz Hajógyárban. 1929-től az MSZDP rákospalotai szervezetének a titkára, hosszabb ideig a Pest megyei végrehajtó bizottság tagja. 1932 és 1942 között a vasasszakszervezet vezetőségében is dolgozott. 1942-ben letartóztatták, a tápiósülyi 402. büntetőszázadhoz került, majd május 3-án kivitték a frontra. 1943 januárjában Budapestre vezényelték, júniusban leszerelték, és rendőri felügyelet alá helyezték. 1944-ben az újabb behívás elől megszökött. 1945. január 25-én tért vissza Rákospalotára, hamarosan a Szociáldemokrata Párt rákospalotai szervezete és a vasasszakszervezet titkára, a párt Pest megyei végrehajtó bizottsági tagja lett. Ebben az időben a Rákospalotai Egyetértés Sportklub elnöke. Bekerült a Rákospalotai Nemzeti Bizottságba, a városi képviselő-testületbe és a megyei törvényhatósági bizottságba is. 1945. április 2-án bevásztották az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. A november 4-i nemzetgyűlési választásokon a nagy-budapesti választókerületben újra mandátumhoz jutott. 1947. augusztus 31-én az SZDP Veszprém megyei listájáról lett ismét az Országgyűlés tagja. Képviselősége rövid ideje alatt a hadirokkantak érdekében jegyzett be interpellációt a népjóléti miniszterhez. Az 1947–1948 fordulóján kiéleződött pártharcok idején, a fúziót ellenzők csoportjával együtt őt is kizárták a pártból, megfosztották összes funkciójától; mandátumáról való „lemondását” 1948. április 26-án jelentették be az Országgyűlés plenáris ülésén. Esztergályos lett a II. Számú Autójavító Vállalatnál. 1950. július 19-én éjjel letartóztatták, augusztus 2-án Recskre internálták; harmincnyolc hónapot töltött az ÁVH kényszermunkatáborában. Szabadulása után a Közúti Gépellátó Vállalat esztergályosa. 1956-ban rehabilitálták. 1956 októberében munkahelyén a munkástanács elnökévé választották. 1957 augusztusában az üzemi bizottság elnöke lett. A Magyar Szocialista Munkáspárt Politikai Bizottsága 1960. február 23-án felvette a pártba. Halála előtt lakóhelyén bevásztották a XV. kerületi tanácsba.